

V L A A M S   P A R L E M E N T



Zitting 2000-2001

6 juni 2001

**ONTWERP VAN DECREET**

**houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2001**

**AMENDEMENT**

---

*Zie :*

**688** (2000-2001)

- Nr. 1 : Ontwerp van decreet
- Nr. 2 : Verslag van het Rekenhof
- Nrs. 3 tot 6 : Amendementen

## LEGENDE :

**Commissies**

FIN	Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting
BUI	Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden
WER	Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme
WEL	Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen
OND	Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid
OPE	Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie
LEE	Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening
BIN	Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid
CUL	Commissie voor Cultuur, Media en Sport
BRU	Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand
IBH	Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken
VER	Commissie voor de Vervolgingen
REG	Commissie voor Reglement en Samenwerking

C-FIN

**AMENDEMENT Nr. 9****voorgesteld door de heren Lucien Suykens, Gilbert Bossuyt,  
Ludo Sannen en Chris Vandenbroeke**

## HOOFDSTUK XV

Belasting op de automatische ontspanningstoestellen

## Artikel 32

**Dit artikel schrappen.**

## VERANTWOORDING

Eertijds, bij de bespreking van het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1997, werd de vermindering van de belasting op de automatische ontspanningstoestellen op de seizoensgebonden bedrijven afgeschaft om reden dat deze maatregel aangegrepen werd om de verschuldigde belastingen doodleuk te vermijden. De bedoeling van de toenmalige afschaffing van artikel 81, 2° van hoofdstuk III van titel IV van het Wetboek van de met inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen, was duidelijk : vermijden dat de sector zich op een fiscaal goedkope manier verder kon uitbreiden en zich daarbij weinig gelegen liet aan de spelverslaving die deze toestellen met zich meebrengen.

Vandaag is de spelverslaving zeker niet verminderd, integendeel. Het is dan cynisch te moeten vaststellen dat de overheid enerzijds miljoenen uitgeeft om gokverslaafden te helpen en anderzijds de Vlaamse overheid, de sector van de gokautomaten en andere speelautomaten, een fiscaal cadeau van tientallen miljoenen wil geven door opnieuw een vermindering toe te staan van deze belasting.

In de toestand van voor de afschaffing in 1997, werden de tarieven herleid tot de helft voor elk bedrijf, met uitsluiting van de drankgelegenheden, die niet meer dan 6 maanden per jaar voor het publiek toegankelijk zijn. Deze 6 maanden werden bovendien verlengd met 30 dagen vrij te kiezen over de rest van het jaar mits voorafgaandelijke aangifte van deze data.

Bovendien werden bovenop de herleiding van de tarieven tot de helft, de toestellen categorie A, uitgebaat door een seizoensbedrijf, belast in een lagere categorie B. Dit bracht mee dat de volle taks van 144.000 frank voor toestellen categorie A, herleid werd tot  $52.000 \times 1/2 = 26.000$  frank, hetgeen een verlaging inhield van 118.000 frank of 81.9 %.

Deze vermindering werd dus toegestaan aan uitbatingen die zich beperken tot 8/12 (14 dagen verlof inbegrepen) van de maximale normale openingstijd. Bovendien moet er op gewezen worden dat elke bedrijvigheid een hoog- en een laagseizoen kent. Het proportioneel herleiden van deze forfaitaire heffing wordt ten onrechte in verband gebracht met de openingsduur en niet met de inkomsten.

Toeristisch gevoelige sectoren hebben per definitie hun hoogtepunt in verlofperiodes. Periodes die hen in staat moeten stellen een normaal jaarinkomen te realiseren. Vanuit economisch standpunt is dit overigens de logica zelf. De vaste kosten zijn immers gelijk voor elke maand van het jaar. Het is trouwens deze onlogische regeling die aan de basis ligt van menig misbruik en discussie.